

ÉLETIGE: 2012. d e c e m b e r hóban : (Lk.1,45..)

« Boldog, aki hitt annak a beteljesedésében, amit az Úr mondott neki! »

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Istennek, felénk kiáradó szeretetét, ha észrevesszük, boldogok leszünk. Tulajdonképpen ezt a feladatot is kaptuk a földi élet számára, hogy vegyük észre azt, amit észre kell vennünk: Istennek, felénk kiáradó szeretetét. – Mivel ez a mennyei szeretet nem tombolhatja ki magát, a szónak ilyen dübörgő értelmében, legalább is a mi földi viszonylatainkban, ezért az Úr

szeretetét csak sejtelmek között éljük át. Pedig az Úr oltott belénk egy irtatlan mély vágyat, és adott hozzá egy hiteles ígéretet afelől, hogy a dübörgően tomboló boldogságba mindenképpen föl akar emelni minket. Aki a mesék világába taszítja az Úrnak ezt az ígéretét, az hitelteleníti magát az Urat is, s belezuhan egy boldogtalan, semmitmondó földi életbe. Ekkor minden idealizmus összetörik benne és széthullik emberi méltósága is. - A hitelenség nem más, mint kilátástalanság! Az ember a természetfölöttire hangolt és rászerveztett lény. A szívünk tanúskodik erről. S ha erre nem talál rá, akkor a lelke csak sír és sír. Lehetséges az is, hogy valamikor már rátalált, de a tagadás szelleme (démona) leárnyékolta előle a kilátást, vagyis kilopta szívéből a természetfeletti alaperényt: A hitet. – Ha a boldogtalan kórlapját sikerült így összeállítani akkor egy ellenkező előjellel megtalálhatjuk a boldogság paramétereit is. Mindjárt itt van a hit a természetfölötti rendeltetésünkben, életcélunkban. Ahogy a római levél írja: „Gyümölcsötök a megszentelődés, célotok az örök élet.” (6,22). Életünk ezért nem szabad, hogy gyümölcstelen legyen, mert átnyúlik egy teljesebb élet- és létrendbe. De ha van gyümölcs és kert, akkor kell egy Kertésznek is lennie. Őbenne is kell hinned, hiszen számára szól az életem, nekem, az embernek. A hit tehát ígéreten nyugszik, s egy eljövendő beteljesedésre mutat, ami még nem nyilvánult ki egzakt, szigorúan körvonalazott módon. A hit, melyet személyes bizalmam éltet, a Nagy Kertészbe vetett hit, a szívemben igazolja a nem-látott dolgok valódiságát. A Zsidókhöz írt levél ekképp fogalmaz: „A hit a remélt dolgok biztosítója, a nem látható dolgok bizonyítója.” (11,1). Mária hitt az angyal szavának is, mely személyesen őt érintette. Nekünk is lehetnek személyes érintettségeink - halványabb értelemben. S természetesen válaszaink is vannak - személyesen adottak. - Az ígéret és a beteljesedés pillérei között pedig áll és ível a bizalom hídja. Bizni kell, mert a hit is erről szól, hogy maga a lét és a Létező alapvetően jóindulatú. A legősibb kezdet erről szól. „Isten a szárazat földnek nevezte, az összefolyt vizeket pedig elnevezte tengernek. Isten látta, hogy ez jó.” (Ter. 1,10). Ez a mondatrész „Isten látta, hogy ez jó” többszörösen előfordul, hogy kihangsúlyozza a műhelytitkot, hiszen Isten alkotó műhelyéből akkor került elő a teremtett világ. Márpedig „minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről van, a világosság Atyjától száll alá” (Jak.1, 17) Ehhez is hit szükséges: Higgyek Isten végtelen atyai jóságában. Hisz Jézus Krisztus éppen ezért jött közénk, hogy ezt saját sorsán keresztül igazolja és bizonyítsa. Ezért megalapozott a bizalmunk Istenben, s az Ő személyében épp úgy, mint ígéretében. Mária, az Úr anyja hitt, bízott a személyes ígéretben, s be is teljesedett rajta. Beteljesedett az ősi próféták messiási jövendölése is rajta, melyeket évszázadokkal az ő Jézusának születése előtt már megírtak az ószövetség ihletett látnokai. Istennek minden szava Urunkban, Jézus Krisztusban be is teljesedtek. Mert „Isten valamennyi ígérete Igenné vált benne” . (II.Kor.1,20). De igenné vált benne Mária 'igen'-je is. Ez az 'igen' hordozza az emberi nem boldogságának, üdvösségének hatalmas esélyét is. Éva ősi bizalmatlanságát felülírta Mária ösbizalma; hogy míg az előbbi a boldogtalanságra szülte fiait, addig a második Éva, aki az egyház anyja, s egyúttal az anyaszentegyház is, fiait már az életre szüli:Az örök életre. S megszüli a világ megmentésére az örök élet Szerzőjét, az Örök Atya Szent Fiát, Jézust, a Krisztust. Ezért boldog és boldogságos ő, s mindenki, aki igent mond Istennek: „boldog, aki hitt annak a beteljesedésében, amit az Úr mondott neki!”

Téma - így hangzik: **A hit és a bizalom a beteljesedés függvényében.** Itt már a tanulmány a mi hitünkről, bizalmunkról és beteljesedésünkről kell, hogy szóljon. Amikor átéljük, és szívünkben kimondjuk: Bizonyosságom van afelől, hogy meg fog történni, amit az Úr, mint eljövendő eseményt, belém helyezett. Kétségtelen, kissé misztikus élmény ez a belső bizonyosság, de hiszen az Isten felé fordult élet semmiképpen nem nélkülözhet egy szubjektivitást és egy misztikumot. – Erre a nagy belső bizonyosságra azután „rázuhan” a „körülmények ellenkezése”. Olybá tűnik, hogy amiről akkora, de akkora belső bizonyosságom volt, hogy meg fog történni, most kizárt dolognak látszik, hogy csak részben is lesz belőle valami. Ebben a bizalmat aláásó alagútban kell azután hosszan gyalogolni, hallgatva a sötétség szellemének szüntelen suttogását: Zsákutca, elnyel a zsákutca, elnyel a sötétség!! Hiába lesed az alagút végét, értelmetlen minden és sötét! – Ebben a pusztai, sivár, lélekölő sötét vándorlásban kell a szívünkbe elrejtett bizalom lángját hordozni. Oly mélyen átéli ezt a zsoldáros, Dávid, amikor ezt írja: „Lelkem szomjazik az Isten után, az élő Isten után. Mikor mehetek már, hogy lássam Isten arcát? Könny a kenyerem nappal és éjjel, ha naponta mondják: „Hol marad Istened?” Lelkem, miért vagy szomorú és miért háborgsz? Remélni az

Úrban és majd újra dicsőítem, mint arcom felderítőjét, Istenemet.” (42, 3-6) Az ember, a rázúduló csalódások közepette és ellenére egy kelj-fel-jancsi szétverhetetlen bizalmával kell, hogy „válaszoljon” a sötétség kísértésének és Kísértőjének. A próbaállt hit mellé ezáltal be kell még szereznie a próbaállt bizalmat is. Ki kell, hogy mondjam lélek erejével: „Egyedül ő a sziklám és az üdvösségem, ő a váram, nem rendülök meg.” (Zsolt. 62,7.) Rájövök, hogy egyedüli jó sorsom, az üdvösségem. Aki ezt nekem lehetővé akarja tenni, az az Üdvözítő. Rájövök arra, hogy egész életem ebben a próbában zajlik, Ha győzöm hittel és bizalommal, akkor elnyerem életem pályadíját, üdvösségemet, ha a próbatétel akadályai elcsüggesztenek, akkor vesztésre áll földi sorsom játszmája. Nyerni, vagy vesztetni, üdvözülni, vagy elkárhozni: Ez itt a tét. – De Isten segít nyerni, s bizalmamat újra és újra feltölti kegyelemmel, erővel, hatalommal és Szentlélekkel. Nekem pedig napról-napra ellene kell mondanom a csüggedés szellemének. Semmiképpen nem engedhetem meg, hogy átadjam magamat a lebénulásnak. – De az is „ördögi csavar”, ha úgy vélekedek: Ha Isten nélkül ez a csata nem megy, akkor csinálja Ő, csinálja egymaga - Ő mekkora tévút, mekkora csapda! Mert hozzájárulásom nélkül nem üdvözít. Az én harcom jelzi a „hozzájárulást”. Jelzi a kegyelmi áramkörbe való belépési nyilatkozatomat. Együtt kell működni a kegyelemmel. Ő ad és megad mindent: fegyvert, muníciót, stratégiai irányítást a bizalom közelharcához, s ott áll mellettem, mint párbajsegéd, vagy az is lehet, hogy nekem kell ömelleltem állnom, mint párbajsegédnek; A lényeg az, hogy Ő mellettem van, nem hagy magamra, s ezért nem kell, hogy megremegjen a szívem, s a félelem lebénítson. – Az Ige azért vett testet magára, hogy testközben legyen velünk a földi csatákon. Jézus nem üdülni jött a földre, de akkor a tanítványok se úgy fogják fel a földi életet, mint vikkendét, mint üdülést. Testvéred (és ez Jézus) a fronton élet-halál harcot vív, te pedig mulatozol? A bizalom szolidaritást kíván tőled. Ha bízol benne, akkor vállalod a bizalom harcát.

Tanúságtétel. - Másokért imádkozni - a szeretet dolga; de ha külön meg is kérnek rá, már szinte kötelesség. Már elég sokszor sikerült a másokért végzett ima, úgy értem: Legalább egy részleges eredménnyel végződött. Ebben nagyon sokat számít, hogy nem egyedül végzem az imát, hanem egy-egy imatárssal. De volt ebben még egy rejtett titok: Mégpedig az, hogy az imát kérő is imádkozó lélekkel jött, s nagy bizalommal támogatta csendes imájával a mi imánkat. Minden álszerénység nélkül mondhatom: Olykor neki nagyobb volt a hite, mint nekem; s ezt láttam is rajta. Mondtam is neki, éppen a Szentírás szavával: „A te hited meggyógyít”. Most, a bizalomról szóló elmélkedésemben, a legújabb különleges eset jut eszembe. Aki hozzám és társamhoz jött, nem volt keresztény. De iszonyú lelki válsággal küszködött. Imát kért, de Jézust nem tartja Isten Fiának, csak egynek a próféták közül. Mondtam neki, hogy vagy hisz Jézusban, mint Isten Fiában, vagy jobb, ha elmegy. Mert a segítség Jézuson keresztül jön, s minden gubancra a megoldás is: Ő ! A válasza könyörgő volt: Kért, hogy ne utasítsam el, de ő nem akar, nem tud, és neki nem is szabad kereszténynek lenni. Ő magyar, de a párja arab. A vastörvények között él, de rengeteg szépet és jót lát az ő vallásában. Tehát ne is próbálkozzak a kereszténységgel előhozakodni; ő csak emberi és lelki segítséget kér. –Nos, a példa a bizalom harcáról kell, hogy szóljon: Arról is szól. Dilemmák között hánykolódtam imatársammal. – Segítsünk rajta, vagy küldjük el? – ez maradt meg továbbra is kérdésnek. – Megmondtuk neki, hogy mi Jézus Krisztuson keresztül vagyunk csak képesek segíteni. Ha ezt elfogadja, akkor segítünk: Ha nem, nem. - Ő csak a segítséget kérte, nem törődött azzal, milyen úton-módon jön a segítség. Most tehát az imát kérő igaz imája helyett csak a személyünkbe vetett bizalma maradt meg. A tekintete egy kétségbeejtő segélykiáltás volt! - Mi viszont Jézust, az Isten Fiát hívjuk segítségül, mert nekünk Ő a Mindenünk, az Istenünk! A helyzet furcsa volt és magam is kissé aggódva imádkoztam érte, gondolván: Vajon kedves-e az Úrnak, amit teszek, ill, amit teszünk.(?) Hiszen ő nem képes elhinni, hogy Istennek lehet Gyereke. (Ez most nekünk éppen egy kifejezetten karácsonyi elmélkedési anyag.) A szokott módon imádkoztunk érte, arra gondolva, hogy ha az ateistákért lehet, akkor egy másvallásúért miért ne (!?) Meg kell mondanom, hogy soha senkinek nem mondtam még ilyeneket: Bízzon bennem, én Istentől vagyok, hiszek és bízom Uramban, Jézusban, hogy segíteni fog! – Magam is megdermedtem, amikor kimondtam, mert erre vitt rá a Lélek. – Barátságosan váltunk el. – Közben elmúlt egy hónap, de én naponta is, gondoltam rá”, már csak emberbaráti szempontból is. Mindent nem tárhatok fel, csak annyit: Jön a telefon, s az én „páciensem” jelzi, hogy lényeges változást észlelt, s kétségbeejtő válságos helyzete jórészt helyrezőkkent. Tele van hálával és köszönettel és nagyon áldott karácsonyi ünnepeket kíván.

Akció-program. - Jézus hitet, s ami ezzel együtt jár, bizalmat kér saját személye és Atyja személye iránt egyszerre, amikor így nyilatkozik: „Higgyetek az Istenben és bennem is higgyetek!” (Jn.14,1). Jézus, aki Közbenjáró az Atyánál, bizalmat és hitet kér. Könnyebb bízni abban, akit látunk. Ezt a könnyítést hozta nekünk a testté vált Isten, hogy szívünkben a bizalom „csatornái” meginduljanak rajta keresztül a Nagy Láthatatlan felé, aki ugyanaz, mint Ő. - Istent, az Ő végtelen szeretete készítette erre. - A mi közbenjáró imáinkat is kell, hogy bizalommal fogadják. - Ha minden hittani kötél szakadna is, legalább az emberi személyes bizalom maradjon épségben! A bizalom sértetlen jelenléte - valóban meglepetéseket okozhat. Tanuljunk meg bizalmat kiépíteni – ez a cselekvésre kihegyezett program.

LEVELESLÁDA.

Áldott Szent Karácsonyt és Boldog Új Évet
Kívánok minden kedves Nővéremnek és Fivéremnek
Imádságos szeretettel:
Károly, Karcsi atya, testvér.

Igei ima: - Jézusom, köszönöm, hogy beléptél ami világunkba, s a megroppant bizalmat helyreállítottad az Égi Atyával. Add, hogy agyermeki bizalomra újjászülessünk a Te születési ajándékok qvanánt. Ámen.